

Αθήνα , Απρίλης 2011

**Η 24ΩΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ 30^{ΗΣ} ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ -
Η ΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΚΑΙ «ΤΟ ΚΥΡΙΑΡΧΟ»!!! ΑΙΤΗΜΑ: «ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ»**

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Πραγματοποιήθηκε στις 30 του Μάρτη, η 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση του κλάδου. Η απεργία αυτή ψηφίστηκε στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. από τις παρατάξεις ΔΑΚΕ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ - ΕΣΑΚ και στο διεκδικητικό πλαίσιο είχε ως πρώτο αίτημα: «ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ».

Τα μέλη μας στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. δεν ψήφισαν τη συγκεκριμένη απεργιακή κινητοποίηση, σεβόμενοι τη βούληση της βάσης των συναδέλφων, όπως αυτή εκφράστηκε από τους Προέδρους όλης της χώρας στην ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ της 14^{ης} του Μάρτη, οι οποίοι τόνισαν ότι οι συνάδελφοι ΔΕΝ επιθυμούν να ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ σε κλαδικές απεργίες, πλέον, αλλά ΜΟΝΟ σε γενικές. Αυτό, εξάλλου, έδειξαν και τα ποσοστά της 48ωρης απεργιακής κινητοποίησης 22-23/2/2011, όπου τη δεύτερη μέρα ήταν διπλάσια από την πρώτη.

Στηρίζαμε και αυτή την απεργιακή κινητοποίηση, όπως και όλες τις άλλες που πραγματοποιήθηκαν, τα ποσοστά της, όμως, δυστυχώς, κυμάνθηκαν σε χαμηλότερα επίπεδα και από την κλαδική απεργία της 22ας Φλεβάρη. Επιβεβαιώθηκε έτσι η αντίληψη ότι τέτοιου είδους ευκαιριακές κινητοποιήσεις, αντί να βοηθούν τους αγώνες, ουσιαστικά τους υπονομεύουν.

Οι παρατάξεις που ψήφισαν την απεργία, άλλα έλεγαν στην ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ των Προέδρων και άλλα ψήφισαν στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Σε κάθε περίπτωση η στάση τους μαρτυρά ότι δε λαμβάνουν υπόψη πως οι πολιτικές στάσεις αλλά και η κουλτούρα των όποιων πολιτικών-συνδικαλιστικών δράσεων και αντιστάσεων δεν προκαλείται αποκλειστικά και μόνο από το ιδεολογικό τους περιεχόμενο αλλά και από τη δυνατότητα του συλλογικού σώματος να βρει τρόπους αντίδρασης και να συμμετέχει ενεργά σ' αυτούς.

Ο φανατισμός και η υποκειμενικότητα, η μονόπλευρη και μονοδιάστατη προσέγγιση των προβλημάτων και η πεποίθηση ότι είναι οι μοναδικοί κάτοχοι της πραγματικής αλήθειας δεν τους αφήνουν να δουν τις πραγματικές ανάγκες, τα θέλω και κυρίως τα μπορώ των συναδέλφων μας σε αυτήν τη χρονική συγκυρία.

- Είναι αξιοσημείωτη η στάση της ΕΣΑΚ/Σ η οποία με ανακοίνωση του ΠΑΜΕ την 1^η Μάρτη αναφέρει τα εξής για την απεργία της 22ας του Φλεβάρη: «... *Η απεργία της πρώτης μέρας (22/2/2011), που βαφτίστηκε από τις άλλες δυνάμεις 'κλαδική απεργία' πάτωσε. Η συντεχνιακή αυτή λογική υπονόμωσε την ίδια την απεργία. Η λογική αυτή χάνει έδαφος και στη φάση αυτή ηττήθηκε. Το αποδεικνύουν και τα ίδια τα ποσοστά συμμετοχής!!!*». Βέβαια, ο εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ (στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.) είχε ψηφίσει ΝΑΙ γι' αυτή την κλαδική απεργία!!!

Πώς, αλήθεια, γίνεται η Γραμματεία του ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών να έχει την εκτίμηση ότι οι κλαδικές απεργίες «πατώνουν», και δυο βδομάδες μετά να ψηφίζει νέα κλαδική απεργία στη Δ.Ο.Ε.; Θαυμάστε συνέπεια λόγων και έργων!!!

- Σε ό,τι αφορά στις **ΣΥΣΤΕΙΡΩΣΕΙΣ** και τη **ΔΑΚΕ** δεν μας προκαλεί καμία έκπληξη η στάση τους!!! Ψηφίζουν, χωρίς να νοιάζονται για την επιτυχία τους, όλες τις προτάσεις για απεργίες, και όλες τις μορφές!! Θυμίζουμε ότι η παντελώς άπουσα στην εξαετία Καραμανλή ΔΑΚΕ, πρότεινε να ξεκινήσουμε με απεργία διάρκειας το Σεπτέμβρη (5νθήμερες επαναλαμβανόμενες) με «ακλόνητο» επιχείρημα: γιατί το 2006 κάναμε!!! Οι δε **ΣΥΣΤΕΙΡΩΣΕΙΣ**, πρότειναν στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. τη μια μέρα 24ωρη, την άλλη 48ωρη και την Τρίτη μέρα απεργία διάρκειας, κάθε φορά με άλλο πλαίσιο!!!

Πέρα, όμως, από τις ενστάσεις που εκφράσαμε στη συνεδρίαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για τη συγκεκριμένη απεργιακή κινητοποίηση, ΔΙΑΤΥΠΩΣΑΜΕ την κατηγορηματική μας αντίθεση στο πρώτο και κυρίαρχο αίτημα του διεκδικητικού πλαισίου το: «**ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ**».

Κι αυτό γιατί η ομοσπονδία έχει αποφασίσει και πραγματοποιεί έρευνα (είναι σε εξέλιξη), μέσω του Ινστιτούτου της, και στα 801 σχολεία αναμορφωμένου προγράμματος, (τα αποτελέσματα της οποίας θα παρουσιασθούν το Μάιο) και το θέμα αυτό, είναι θέμα Η.Δ. στην 80η Γ.Σ. του κλάδου, όπου θα συζητηθεί διεξοδικά και θα ληφθεί απόφαση.

Είναι, βεβαίως, δικαίωμα της ευκαιριακής πλειοψηφίας του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. να εκφράζει όποια άποψη θέλει για το νέο σχολείο και να αναλαμβάνει τις ευθύνες της γι' αυτό.

Οφείλει, όμως, να απαντήσει στα παρακάτω αμείλικτα ερωτήματα:

- Είναι σοβαρό και υπεύθυνο να ψηφίζουν από τώρα στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. «**ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ**», ενώ αναμένουμε τα αποτελέσματα της έρευνας όπου συμμετέχει το

σύνολο των συναδέλφων; ενώ το θέμα είναι για συζήτηση στην 80^η Γ.Σ. του κλάδου; Υπενθυμίζουμε ότι την απόφαση για την έρευνα στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. την ψήφισαν ΠΑΣΚ, ΔΑΚΕ και ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ.

- Πώς, αλήθεια, ζητούν την κατάργηση του «ΝΕΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ», όταν, όπως προκύπτει από τις επισκέψεις μας σ' αυτά τα σχολεία (πέρα τα μεγάλα προβλήματα που υπάρχουν) πολλοί εκπαιδευτικοί - κυρίως των ειδικοτήτων - γονείς και μαθητές εκφράζονται θετικά;
- Τι προτείνουν, αλήθεια, στους 5.800 συναδέλφους ειδικοτήτων που υπηρετούν σ' αυτά τα σχολεία για τη νέα χρονιά που έρχεται; Μήπως εγγραφή στις λίστες των ανέργων;

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η ΠΑΣΚ/ΠΕ από πέρυσι, που άρχισαν να εφαρμόζονται τα μέτρα λιτότητας, που ψηφίστηκε ο Ν.3848/2010 κλπ. **όχι μόνο εξέφρασε την κατηγορηματική της αντίθεση στα μέτρα της κυβέρνησης, αλλά ήταν και στην πρωτοπορία των αγώνων για την ανατροπή τους.** Η εμπειρία, όμως, έδειξε ότι αγώνες αποτελεσματικοί με μαζική συμμετοχή των εργαζομένων οργανώνονται, πλέον, **μόνο** μέσα από γενικές απεργίες που έχουν πανεργατικά - πανυπαλληλικά χαρακτηριστικά. Βεβαίως, και θα γίνουν και κλαδικό αγώνες όταν χρειάζεται. Η απόφαση, όμως, για απεργία στις 30 του Μάρτη με κυρίαρχο αίτημα «ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ», ενώ βρίσκονται σε εξέλιξη κορυφαία ζητήματα όπως το ΕΝΙΑΙΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ, που ανοίγει η κυβέρνηση, είναι πέρα για πέρα αναντίστοιχη με τις διαθέσεις της βάσης των συναδέλφων και εξυπηρετεί άλλες σκοπιμότητες.

Είναι αξιοσημείωτο ότι στην πορεία που έγινε την ημέρα της απεργίας, επικεφαλής της ήταν γνωστοί γιατροί και μεγαλοπαράγοντες της τοπικής αυτοδιοίκησης οι οποίοι ξαφνικά «αγάπησαν» τον κόσμο της εκπαίδευσης!! Κοντά, τους βέβαια, δεν υπήρχε ούτε μια δεκάδα συναδέλφων τους και για τις ανάγκες της τηλεθέασης χρησιμοποίησαν τους απεργούς εκπαιδευτικούς ως αγωνιστικό ντεκόρ, προκειμένου να στηρίξουν τις κλαδικές τους διεκδικήσεις!

Χαρακτηριστικό της «ελαφρότητας» με την οποία αντιμετωπίζουν τους αγώνες, ήταν το γεγονός ότι οδήγησαν την πορεία στο Δημαρχείο της Αθήνας (!!), δήθεν για να συμπαρασταθούμε στον αγώνα εκείνων που προσέλαβαν οι προηγούμενες δημοτικές αρχές με ρουσφετολογικές διαδικασίες και τώρα ζητούν μόνιμο διορισμό χωρίς ΑΣΕΠ!!!

Αυτό, αλήθεια, είναι το διακύβευμα της συγκυρίας; Αυτό ζητούν οι εκπαιδευτικοί;

Σε ό,τι αφορά στο νέο σχολείο, η παράταξή μας από την περσινή χρονιά, έχει σταθεί κριτικά απέναντί του. Επισημάναμε τις αδυναμίες του, τόσο τις παιδαγωγικές, όσο και σε

επίπεδο υποδομών, καθώς και στη χρηματοδότησή του. Αντισταθήκαμε, όμως, και πέρυσι και φέτος στις δυνάμεις εκείνες που πίεζαν και στην 79^η Γ.Σ. να λάβει απόφαση ο κλάδος και να πει «ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ».

Θεωρούμε ότι η θέση μας αυτή θα δικαιωθεί από τις εξελίξεις, όπως δικαιώθηκε και η στάση μας το 2002 για το ολοήμερο σχολείο στο οποίο υπηρετούν σήμερα με οργανική θέση 6.000 δάσκαλοι, 3.000 νηπιαγωγοί και πάνω από 1.500 συνάδελφοι ειδικοτήτων. Τότε οι διαρκώς ανησυχούντες δήθεν προοδευτικοί, ήταν αντίθετοι και πάλι. Η ιστορία τους φαίνεται να επαναλαμβάνεται για ακόμα μία φορά, και πάλι ως φάρσα...

Συναδέλφισσες , συνάδελφοι

Οι δογματικές προκαταλήψεις, οι αφορισμοί, οι θεωρίες για το αλάθητο των θέσεων έχουν αποδείξει πόσο αδύναμες και λανθασμένες είναι οι ακραίες θέσεις, **που βλέπουν ως μοναδικά χρώματα το μαύρο και το άσπρο.**

Μπορούμε να διακρίνουμε ότι πίσω από αυτά τα αντιθετικά σχήματα «συμβιβασμένοι-ασυμβίβαστοι» και «τίμιοι αγωνιστές-προδότες των αγώνων», καλυπτόμενα επιμελώς και από ένα είδος ηρωικού μανδύα, κρύβεται σε υπερβολικό βαθμό η καπηλεία της αγωνίας και των μεγάλων προβλημάτων μας.

Οι ατέρμονες αντιδικίες με τελικό στόχο απλώς και μόνο την αντιδικία, για να υποστηρίξουμε τάχα ότι κάτι λέμε και ότι εμείς διαφέρουμε για να δημιουργούμε εντυπώσεις, οδηγούν στο αδιέξοδο και την ουτοπία.

Τούτη την ώρα περισσότερο από κάθε άλλη φορά **έχουμε ανάγκη ο λόγος να πάρει τη μορφή συγκεκριμένων ρεαλιστικών προτάσεων**, πάνω στις οποίες θα θεμελιώσουμε τις θέσεις μας και τις διεκδικήσεις μας, ακόμη και αυτή την κόκκινη γραμμή άμυνας , **με υπευθυνότητα** χωρίς εγωκεντρισμούς και προκαταλήψεις, χωρίς ετικέτες και αφορισμούς.

Από την ΠΑΣΚ